

Naše stališče k vse-sokolskemu zletu.

Te dni se vrši v Ljubljani vsesokolski zlet. Zberejo se Sokoli iz Slovenije, Srbije in Češke. Poljskih, hrvatskih in bolgarskih Sokolov ne bo v Ljubljano; poljskih Sokolov ne bo, ker je jugoslovansko in češko sokolstvo protiverska organizacija, hrvatski Sokol zato ne, ker je slovensko in srbsko sokolstvo največ privesek in avantgarda centralističnih strank (liberalne in radikalne), bolgarski zato ne, ker med Jugoslavijo in Bolgarijo vsled premalo dalekovidne politike belgrajske vlade še sedaj ni tistega razmerja, ki bi že davno moralo biti.

Naše stališče do sokolstva je znano. Sokolska organizacija ni samo nevtralna v verskih zadevah, temveč v najvišji meri sovražna vsakemu verskemu mišljenju in življenju, sovražna verski vzgoji otrok, sovražna zlasti katoliški veri. Sokolstvo je — to je naše najgloblje prepričanje — v dušnem oziru strup za naš narod, zato se zanj ne moremo nikdar ogrevati temveč smo z njim v ostrem boju, ako nam je kaj za dušno in moralno zdrav narod.

Za nas katoličane je končno merodajna beseda naših višjih nadpastirjev, kateri so prvi poklicani, da čuvajo nad našo vero in našim verskim življenjem in so v svoji vesti dolžni opozarjati nas na nevarnosti, ki nam prete v verskem oziru in nam dajati navodil, katerih se kot verni katoičani moramo in hočemo držati.

In vsi jugoslovanski škofje so ram v pastirskem pismu, ki so ga izdali lansko poletje na vse jugoslovanske vernike, med drugimi naredili sledeče:

>Krščanski roditelji! Zato se ne boste čudili nam škofom, vašim pastirjem, da smo takoj dvignili svoj glasen ugovor, ko smo čuli, da se resno namerava vaša deca vzgajati ne v duhu Jezusovem, ampak v duhu sokolskem. Pa kakšen je ta duh sokolski? To vam pove najbolj odločna in jasna beseda nekega Sokola v imenu vseh v hrvatskem listu »Novi rod« od 1. marca 1920, ki se glasi: »Da, to je jasno, da noben Sokol ne more biti rimski vernik, kar je isto kakor duševni suženj... Res sokol-

stvo in katoličanstvo se izključujeta, in nepošten je oni, ki bi kdaj mislil, da to zanika... Enkrat za vselej in enkrat za vse Sokole: mi smo v boju ne samo proti Orlom, ampak proti papežu, kardinalom in vsem nenarodnim duhovnikom.« Ali niso to najsilnejše zmote, ki se jasno protivijo razloženim resnicam, ki smo jih početkom premislili. Ali bi vi, krščanski roditelji, smeli dopustiti, da se vaši neodrasli otroci v tem bogomrzkem, protikatoliškem duhu vzgajajo in napolnujejo z mržajo proti duhovnikom, proti službi božji, proti Cerkvi, proti Jezusu in Materi božji, proti samemu večnemu Bogu? Mi škofje smo se odločno ustavili tej nameri. A kaj so storili prijatelji Sokola? Čujtel Javno so pisali, da škofje lažejo. Grdo zasramovanje. Ali dobri katoliki so razpisali nagrado deset tisoč kron onemu, kateri bi škofom dokazal najmanjšo resnico. Pa nihče še ni poskusil, da bi na ta lahek način zaslužil sebi te tisočake.

Predragi naši verniki! Še eno resno vprašanje! Povejte nam: ali smejo vaši odrasli mladeniči v Sokole, vaše odrasle hčerke v Sokolice? Ako hočete, da se vaši sinovi in vaše hčere odvrnejo od Boga, od Jezusa, od Marije, od Cerkve, od krščanskega življenja, od resnice, od blažene večnosti, potem le dopustite svojim mladeničem v Sokole in hčeram v Sokolice! Ali vi, dragi kristjani, ki vidite v Jezusu in v Cerkvi edino rešitev, vi tega ne boste nikdar dopustili, vi boste z vso močjo zaeno z nami škofi zabranili svojim otrokom zahajati v društvo Sokol, vi boste z nami škofi odločno obsodili to društvo.«

S to besedo, ki jo je govorila Cerkev in ki jo moramo v vseh zadevah, ki se tičejo naše duše, ubogati, je naše stališče do vsesokolskega zleta jasno podano.

Naši ljudje se bodo proti vsem Sokolom zlasti radi navzočih gostov dostojno obnašali, sokolskih prireditev pa se v nobenem oziru ne bodo udeleževali.

Proti brezverski šoli.

Ena najbolj brezverskih dežel z ozirom na verski pouk o šoli je brez dvoma Francija. Že l. 1881. in še bolj l. 1905 je bil